

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4969/2020
05.11.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Сворцан, адвокат у ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Бранка Лекић Врзић, адвокат у ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 195/20 од 02.06.2020. године, на седници већа одржаној 05.11.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 195/20 од 02.06.2020. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу П2 4/20 од 27.01.2020. године, ставом првим изреке, одређене су мере заштите од насиља у породици тако што је туженом забрањено приближавање тужиоцу на удаљености мањој од 5 метара и узнемиравање тужиоца на било који начин, наложено је туженом да се уздржава од сваког, злонамерног и безобзирног понашања које угрожава телесни интегритет, душевно стање и спокојство тужиоца и одређено да ће мере заштите трајати од 27.01.2020. године до 27.01.2021. године; ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 46.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 195/20 од 02.06.2020. године одбијена је жалба туженог, потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), Врховни касациони суд је установио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. става 2. тачке 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су рођена браћа и живе у истој породичној кући. Узрок сукоба између парничних странака су нерашчишћени имовински односи. Парничним странкама су решењем Основног суда у Аранђеловцу од 19.08.2018. године продужене хитне мере којима је наложено да не прилазе и не контактирају другу страну.

Тужени је више пута претио тужиоцу да ће га убити. Тужени је 07.07.2019. године просуо воду са своје терасе на путничко возило тужиоцевог сина ВВ, а након тога је псовао тужиоца и његовог сина и претио им. Туженом је решењем Основног суда у Аранђеловцу од 19.07.2019. године продужена хитна мера којом му је наложено да не контактира и не прилази тужиоцу. После достављања наведеног решења тужени је на степеништу заједничке куће странака почео да пљује тужиоца.

Према налазу и стручном мишљењу Центра за социјални рад Града Аранђеловца парничне странке су на евиденцији овог органа старатељства од августа 2018. године када је тужилац пријавио да га тужени узнемирава и да му прети, а насиље се понављало и постоји могућност да се и у будућности настави, па је целисходно одредити мере заштите од насиља.

Према становишту нижестепених судова, одређивање мера заштите од насиља у породици је целисходно јер тужени понавља насиље према тужиоцу, па се одређивањем мера заштите обезбеђује мир, спокојство и безбедност тужиоца.

Ревизијски наводи којима се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање нису основани. Образложење нижестепених пресуда садржи разлоге о свим битним чињеницама који су сагласни међусобно и садржини изведених доказа, због чега овај суд нема разлога да сумња у савесност и брижљивост оцене изведених доказа.

Нису основани ревизијски наводи којима се истиче да мере заштите од насиља у породици које су одређене нису оправдане, ни сврсисходне и да воде једино продубљивању тензија између парничних странака. Насиље у породици дефинисано је одредбом члана 197. Породичног закона тако што је у првом ставу одређено да се под насиљем у породици подразумева понашање којим један члан породице угрожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство другог члана породице, док су у другом ставу наведени карактеристични видови насиља (именовани облици насиља) уз истовремено одређење да се насиљем у породици сматра и свако друго дрско, безобзирно и злонамерно понашање које један члан породице испољава према другом члану породице (неименовани облици насиља). Насиље у породици подразумева свако понашање које одступа од стандарда уобичајеног опхођења и комуницирања са члановима породице. Понашање једног члана породице се квалификује као насиље у породици када је таквог обима и интензитета да нарушава мир и спокојство другог члана породице и проузрокује страх од нарушавања физичког и/или душевног интегритета, као и од понављања аката насиља. У конкретном случају је тужени више пута претио тужиоцу да ће га убити, просуо воду са своје терасе на путничко возило тужиоцевог сина, а након тога псовао тужиоца и његовог сина и претио им. Наведени

акти туженог су, без обзира на то што не представљају физичку манифестацију насиља, довољни да наруше душевно здравље и спокојство тужиоца. Туженом је решењем Основног суда у Аранђеловцу од 19.07.2019. године продужена хитна мера којом му је наложено да не контактира и не прилази тужиоцу, а тужени је након достављања тог решења на степеништу заједничке куће странака почео да пљује тужиоца. Описани поступак туженог указује на то да је тужени склон понављању аката насиља, чак и у ситуацији када му је решењем надлежног органа већ одређена, односно продужена хитна мера заштите од насиља у породици. Сходно наведеном, правилно су нижестепени судови применили члан 197. ПЗ сматрајући да акти туженог представљају насиље у породици.

Првостепени суд је, у складу са чланом 286. ПЗ, затражио од органа старатељства да изнесе своје мишљење о сврсисходности одређивања мера заштите од насиља у породици. Према налазу и стручном мишљењу Центра за социјални рад Града Аранђеловца насиље туженог према тужиоцу се понављало и постоји могућност да се и у будућности настави, па је целисходно одредити мере заштите од насиља. Мере заштите прописане су чланом 198. ставом 2. Породичног закона и изричу се у складу са извршеном врстом насиља и циљем заштите као санкција за учињену повреду, али и из превентивних разлога ради спречавања будућег узнемиравања и насиља и обезбеђења спокојства и безбедности не само члана породице према којем је насиље извршено, већ и осталих чланова породице. У конкретном случају нижестепеним пресудама су одређене мере заштите које су сразмерне садржини, интензитету и трајању испољеног насиља. Одређеним мерама заштите се на адекватан начин спречава могућност поновног испољавања насиља без несразмерне репресије према туженом. Својим постојањем мере заштите опомињу и упозоравају туженог да се уздржи од сваког будућег, па и најмањег агресивног понашања.

Сходно наведеном, Врховни касациони суд је, применом члана 414. става 1. ЗПП, одлучио као у првом ставу изреке.

Врховни касациони суд је, применом члана 165. става 1. у вези чланова 153. и 154. ЗПП, одбио захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка јер није успео у том поступку.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**